

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet.

(Lovforslaget (nr. 80) findes i tillæg A. sp. 1169, fremsættelsen i tidenden sp. 2342).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Poul Dalsager: De af den højtærede fiskeriminister fremsatte lovforslag om saltvandsfiskeri og om statens overtagelse af ålegårdsretten er i vid udstrækning identiske med de af den daværende fiskeriminister, det nuværende ærede medlem hr. A. C. Normann, i forrige samling fremsatte forslag. Begge lovforslag er resultatet af forhandlinger i fiskerikommissionen af 27. juni 1961, idet kommissionen havde nedsat et underudvalg specielt med den opgave at fremkomme med forslag til modernisering af den gældende lov om saltvandsfiskeri.

Der er grund til at udtale glæde over, at det er lykkedes at tilvejebringe enighed mellem fiskeriets hovedorganisationer om lovforslagene. Jeg vil gerne udtrykke håbet om, at det skal lykkes i denne folketings-samling at færdigbehandle lovforslaget om saltvandsfiskeri, idet den gældende lov, der er fra 1951, ikke længere efter den eksplosionsagtige udvikling, fiskeriet har været inde i, kan siges at svare til tidens krav.

Til belysning af den udvikling, der er foregået, kan jeg referere til de oplysninger, der ved fremsættelsen i sidste samling blev givet af den daværende fiskeriminister. I 1951 blev der ilandbragt 280.000 t fisk til en værdi af 190 mill. kr. I 1961, altså 10 år efter, blev der ilandbragt 840.000 t fisk til en værdi af 470 mill. kr. Eksportværdien blev i samme tidsrum forøget fra 184 mill. kr. til 630 mill. kr. Den stærkere vækst i eksportværdien end i fangsternes værdi skyldes den stærkere forarbejdning af fiskene, der er sket i de senere år.

Til yderligere belysning kan jeg anføre nogle tal fra Hirtshals havn, som er den, jeg kender mest til, men jeg er overbevist om, at udviklingen i vore andre fiskerihavne har fulgt den samme linje. I 1951 blev der

ilandbragt 19 mill. kg fisk til en værdi af 8,2 mill. kr., i 1960 87 mill. kg fisk til en værdi af 42 mill. kr. og i 1964, altså kun 4 år efter, 220 mill. kg fisk til en værdi af 100 mill. kr.

Det er en udvikling, der har så stor samfundsmæssig betydning, at der er al mulig grund til, at lovgivningsmagten gør, hvad der er muligt for at forbedre mulighederne for fiskerne og for fiskeindustrien.

I forslaget til lov om saltvandsfiskeri foreslås der visse ikke uvæsentlige ændringer såvel i forhold til gældende lov som i forhold til det i sidste folketings-samling fremsatte lovforslag. Der findes i lovforslaget en lang række tekniske detaljer, som bedst egner sig til behandling i et udvalg, men også visse ændringer, som jeg gerne vil sige et par ord om.

Da lovforslaget af 1964 blev fremsat, var spørgsmålet om fiskerigrænserne ikke fuldstændig løst, og forslaget omtalte da også kun søterritoriet og fiskeriterritoriet som ubestemte størrelser og kunne selvfølgelig ikke godt andet. Selv om aftalerne om de nye fiskerigrænser endnu ikke er afsluttet, har den højtærede fiskeriminister valgt i det nu fremsatte forslag udtrykkelig at slå fast, at det danske fiskeriterritorium går til 12 sømil fra kysten, for så vidt angår danske kyststrækninger i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat, på de øvrige kyststrækninger 3 sømil. Dette er et resultat af den i London den 9. marts 1964 indgåede konvention om fiskeri. Disse fiskerigrænser kan dog først sættes i kraft, når der er indgået nærmere aftaler med Norge og Sverige og enkelte andre lande, som traditionelt har fisket i de danske farvande. Jeg vil da spørge den højtærede fiskeriminister, om disse forhandlinger er indledt, og om der kan siges noget om, hvornår de kan tænkes at være ført til ende.

§ 2, stk. 2, 3), indeholder en nydannelse, hvorefter det bliver muligt at reservere særlige arealer til muslingeopdræt. Også dette er noget nyt i forhold til den nugældende lov.

Forslagets kap. IV omhandler beskyttelse og ophjælpning af fiskebestanden, og dette kapitel må naturligvis betragtes som et meget vigtigt afsnit af loven. Man bemærker, at man ikke har ønsket forbuddet mod trawlfiskeri udvidet til at omfatte det udvidede søterritorium, men der er dog ind-